

Sygn. akt III CZ 8/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku K. W.
przy uczestnictwie L. W.
o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 kwietnia 2021 r.,
zażalenia uczestnika
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 11 stycznia 2021 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 stycznia 2021 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną uczestnika L. W. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 22 października 2020 r. wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności.

Sąd Okręgowy wskazał, że o niedopuszczalności skargi kasacyjnej w tej sprawie decyduje zbyt niska wartość przedmiotu zaskarżenia, wynosząca w postępowaniu apelacyjnym zainicjowanym przez uczestnika, zakończonym oddaleniem jego apelacji kwotę 27.850 zł, gdy tymczasem graniczną wartością

według art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. jest kwota 150.000 zł. Uczestnik wniósł też skargę kasacyjną z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., gdyż sporządził ją samodzielnie, a w postępowaniu kasacyjnym obowiązuje przymus zastępstwa przez fachowego pełnomocnika. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy powołał art. 398⁶ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

W samodzielnie sporządzonym zażaleniu na postanowienie z 11 stycznia 2021 r. uczestnik stwierdził, że po raz kolejny jego środek zaskarżenia, przez który dąży do zakwestionowania pracy Sądu Okręgowego został odrzucony, lecz tym razem z inną argumentacją. Oznacza to, że Sąd chce ukryć błędy w swojej pracy, w tym w szczególności oparcie rozstrzygnięcia na oszacowaniu z 2015 r.

Uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód wniósł osobiście zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z 11 stycznia 2021 r. o odrzuceniu jego skargi kasacyjnej. Zażalenie to jest niedopuszczalne, gdyż w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez fachowych pełnomocników (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Działający osobiście powód nie ma w tym postępowaniu zdolności postulacyjnej.

Przedmiotem postępowania w sprawie, w której uczestnik wniósł skargę kasacyjną, było zniesienie współwłasności. Sprawa rozpoznana została w dwóch instancjach, co oznacza, że uczestnik zrealizował w niej przysługujące mu stosownie do art. 78 Konstytucji uprawnienie do zaskarżenia orzeczenia.

Z woli ustawodawcy skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, rozpoznawanym raczej w interesie publicznym niż w interesie występującej z nią strony. Z tej przyczyny skarga kasacyjna nie przysługuje od orzeczeń kończących postępowanie we wszystkich sprawach rozpoznanych przez sąd drugiej instancji, lecz tylko od tych orzeczeń, które ustawodawca uznał za podlegające zaskarżeniu tym środkiem. Wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną uczestnika jest jednak niższa niż minimalna wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczana w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., której przekroczenie warunkuje dopuszczalność tego środka zaskarżenia w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

jw